

i Riget, naar de tilhører her hjemmehørende Personer eller Institutioner eller er deponerede som Sikkerhedsstillelse.

Hvad dernæst angaar Stempelafgift for Overdragelse af Aktier var Forholdet, indtil Lov om Stempelafgift af 13. Maj 1911 traadte i Kraft, det, at deres Overdragelse var stempelfri, og dette antages vedvarende at gælde de Aktier, der er udstedt inden denne Lovs Ikrafttræden. Ved Loven fastsattes det derimod, at Aktier efter Udstederens Valg kunde stemples enten med $\frac{2}{3}$ pCt. eller med $\frac{1}{3}$ pCt. af deres paalydende Værdi, og kun i første Tilfælde var deres Transport stempelfri. Samtidig bestemtes det, at Overenskomster mellem Veksellerere, Banker, Sparekasser og deslige Pengeinstitutter om Køb og Salg af offentlige Pengeeffekter var fritagne for Stempelafgift.

Skønt man gennem den ved Stempeloven af 1911 indførte Forhøjelse af Udstedelsesstemplet for Aktier til en vis Grad har opnaaet Erstatning for Transportstempel, kan det Beløb, der indvindes herigennem, dog ingenlunde antages at yde blot tilnærmelsesvis Fyldest for en almindelig Stempelafgift paa Omsætningen af disse Værdipapirer, og i den Henseende maa det særlig bemærkes, at Stempelfriheden vedvarende gælder for Transporter af Aktier udstedt inden Stempeloven af 1911. Man har derfor, i Lighed med hvad der er sket flere Steder i Udlandet, foreslaaet denne Omsætning undergivet en særlig Beskatning.

De Former, hvorunder en saadan Beskatning er gennemført i andre Lande, er forskellige, ligesom Grænserne for det Omfang i hvilket Omsætningen inddrages under Beskatningen, men Erfaringen har tilstrækkelig vist, at Omsætningen uden Vanskelighed formaar at bære en saadan Beskatning.

Afgiften skal naturligvis i første Række ramme den Omsætning, der finder Sted gennem Køb og Salg af de paagældende Papirer, men af Hensyn til Farerne for Omgaaelse har man anset det for nødvendigt ogsaa at inddrage den Omsætning, der sker under Form af Bytte, under Afgifts-pligten. Af samme Grund er Afgifts-pligten ikke indskrænket til de Tilfælde, hvor Omsætningen finder Sted gennem Banker, Veksellerere og andre, der driver Pengeomsætning som Erhverv, men gælder ogsaa Overdragelse direkte mellem Private.

Med Hensyn til Formen for Afgiftens Erlæggelse har man taget den i Sverige ved Forordning af 6. November 1908 ind-

førte og siden fastholdte Ordning til Forbillede. Denne gaar ud paa Betaling af en Stempelafgift, der berigtiges ved Stempling af de „Afregningsnotaer“, som det efter den almindelige Forretningsgang ved Omsætningen alt i vidt Omfang var almindeligt at oprette, men hvis Udfærdigelse nu gjordes til Pligt. Man har paa dette Punkt anset Forholdene her i Landet ret ensartede med de svenske, ligesom Beskatning gennem Dokumentstempling fra gammel Tid har været en fastslaaet Form for Berigtigelse af Omsætningsafgift her i Landet, og man har derfor foreslaaet tilsvarende Bestemmelser bragt i Anvendelse her. Idet man med Hensyn til den nærmere Gennemførelse af disse i øvrigt henviser til Bemærkningerne til Forslagets enkelte Paragraffer, skal her kun bemærkes, at en medvirkende Grund til den foreslaaede Ordning har været den, at man herigennem vil opnaa, at Afgiftens Urdedelse for en stor Del henlægges til de Institutioner og Personer, der paa dette Omraade optræder som Mellemmænd for det kapitalanbringende og spekulerende Publikum og i Kraft af deres Stilling og de for deres Virksomhed gældende Vilkaar giver en særlig Sikkerhed for Afgiftens behørig Betaling.

Med Hensyn til Afgiftens Størrelse har man anset det for rigtigt her at foreslaa den ansat til samme Beløb, som nu er gældende i Sverige for Aktier, nemlig $1\frac{1}{2}$ pro mille. Selv om Omsætningen i de paagældende Værdipapirer i hvert Fald i detsidste Aar maa antages at have været betydelig større her i Landet end i Sverige, kan man af nærliggende Grunde ikke bygge paa denne af overordentlige Forhold fremkaldte usædvanlig store Omsætning saa lidt som paa Omsætningen i Aaret 1914, der saavel her som i Sverige var langt under den almindelige. Ved Bedømmelsen af Lovens finansielle Virkning har man derfor lagt Omsætningen i Aaret 1913 til Grund. Denne har ifølge indhentede Oplysninger her i København udgjort i alt ca. 1,700 Mill. Kr., hvoraf gennem Banker ca. 414 Millioner, gennem Veksellerere og Vexelmæglere ca. 1,286 Millioner. Hvad Omsætningen udenfor København angaar, har der ikke været Lejlighed til at indhente de fornødne Oplysninger, men den kan næppe antages at have et Omfang, der i denne Forbindelse er af væsentlig Betydning, og man mener derfor at kunne henholde sig til det nævnte Beløb af ca. 1,700 Mill. Kr.

En betydelig Del af dette repræsen-